

Hulluna koiriin

Ulkona on kylmää, märkää ja pimeää. Posket jäätyvät ja sormia kylmää jopa thinsulate-hanskojen läpi. Miksi ihmeessä olen ulkona ennen kukonlaulua ja miten voi olla mahdollista että olen onnellinen? Aiemmin jo se että ilma kylmeni niin, että katukuvassa näkyi pipoja sai minut suunnittelemaan maastapakoa talven ajaksi. Eikä ennen kahdeksaa herääminen joka aamu olisi tullut kysymyksenäkään. Vain yksi asia on noista ajoista muuttunut. Minulla on koiria.

Ennen koiria vietin lähes kaikki aikuisikäni talvet ulkomailla. Kylmät arkipäivät Suomessa kyllästyttivät, aamulla herääminen oli tuskaista, päivärytmi oli sekaisin ja ulkona liikkussa ahdistuin ihmisten tuijotuksesta.

Nyt arjestani on tullut niin mukavaa, ettei minulla ole mitään mitä ulkomailta etsiä. Tähän muutokseen tarvittiin vain koira. Neljä jalkaa, heiluva häntä ja ennen kaikkea rajaton määrä ehdotonta rakkautta.

Myöhemmin tuplasin onnellisuuteni hankkimalla toisen koiran ja tätä nykyä olen kolminkertaisesti onnellisempi kuin koirattomana. Koirien ansiosta en ole koskaan yksin, eikä tekemisestä ole puutetta. Laumani seurassa voin mainiosti kävellä Helsingin keskustassa meikittä kumisaappaissa ja hymyillä takaisin jos joku tuijottaa.

Ennen koirien hankkimista kuuntelin huvittuneena koiranomistajien ylistyksiä lemmikeistään ja haukottelin kun niiden kuvia esiteltiin lässyttäen. Nykyään pidän koiristani enemmän kuin useimmista ihmisistä. Silloin harvoin kun enää ehdin baariin sorrun lähes poikkeuksetta esittelemään koirieni kuvia jopa tuntemattomille ihmisille.

Koko arkeni on muuttunut. Koirat määrittelevät kaiken aikatauluista kodin sisustukseen. Kun joku kysyy mitä minulle kuuluu, kerron ensimmäiseksi koirieni kuulumiset. Silloin harvoin kun enää suostun matkustamaan työn takia on sopimuksessani ehdottomana vaatimuksena majoitus jonne koirat ovat tervetulleita.

Siitä huolimatta että olin vuosia vegaani minulle on normaalia etsiä läpi kaupungin kauppaa josta saisin possunkieltä. Pakastimeni on täynnä koirapuuroja, nautan mahaa sekä koulutuspalloiksi paloitetuja sisäelimiä. Koirani taatusti syövät terveellisemmin kuin minä itse. Ja tietenkin niiden suolen toiminnasta vaihdetaan kuulumisia perhepiirissä päivittäin.

Luonnollisesti olen koirien kanssa myös kokeillut harrastuksia, joiden nimen mainitseminenkin saa koiriin perehtymättömät hymähtämään huvittuneesti. Vaikka en osaa edes valssata ihmisen kanssa, niin olen käynyt koiratanssikurssin ja tilannut lajia käsitteleviä kirjoja jopa ulkomailta.

Jos et omista lemmikkiä ajattelet todennäköisesti, että koirainnostukseni lähentelee hulluutta. Jos sinulla on koira tiedät mistä puhun.